

שְׁרוֹף נשימותיה של העברית

שבעה שירים על שפת-אם

*

מִשֶּׁהוּ שׁוּלִי, בְּדוּל הַיִּיתִי,
בְּקִרְקוּשׁ הַמְּלוּלִי בְּדוּל הַיִּיתִי,
דְּבַר צֵד, צֵד וּבּוֹלֵט, וְצֵד אֶת מָה
שֶׁבָּנִי עִירִי
לֹא בֵיתוֹ לְצוּד.

וְזֶה לִוְנֵי הַשּׁוּלִיזִם הַזֶּה,
הַנְּבֻדְלִיזִם, הַבְּדוּלִיזִם הַזֶּה,
מָה לִּי וּלְאַמְצֵעַ?
אֲנִי רְצִיתִי רַק לִהְיוֹת יָרֵחַ
אֶכּוֹל, עֶגּוּל קָמוּר עִם פֶּס שְׁחֹר
שֶׁל הָהָרִים הַמוֹצֵלִים, חֲבֵרְבוּרוֹת
הַלֵּילָה הַגְּבוּהוֹת, אֵילָנִיּוֹת.
רְצִיתִי: בְּדִלְיָרֵחַ לֹא נִרְצֶעַ
צָרִיחַ לֹא נֶעוּץ בְּשָׁמִי הַסֹּדֵר
שֶׁל הַקִּרְקוּשׁ הַמְּלוּלִי וְהַעֲלֵג
בְּרִבְרֵת-עֵם בְּרוּטְלִית וּבְרִבְרִית
שֶׁל בָּנֵי בֵיתִי,
שֶׁל בָּנֵי עִירִי.

*

בְּמֵאָה הָעֲשָׂרִים וְאַחַת
אֲנִי כּוֹאֵב אֶת הָעֵבְרִית הָעֶזְוָבָה
בְּמוֹלַדֶּת שְׁבַלְבְּבִי.

*

שֹׁפֶת אִם, לֹא אִם אֶהָד,
אִם הַמְּמַלְכוֹת הַנִּכְבָּשׁוֹת,
הִי לִי אִם יַחֲדָאִית
מִהָאֶלֶף הַקָּדוּם לְאֶלֶף
הַפְּעֻת לְאֶלֶף הָעֵתִיד,
טָרַם יַעֲשֶׂקוּהָ, כְּבוּשָׁה שְׁלִי,
טָרַם יַעֲשֶׂקוּהָ, אֲנוּשָׁה שְׁלִי,
בְּאֶלֶף אֲנֹסִי הָאֶלֶף
הַלּוֹחֵם.

*

הַמְּשַׁגְּעִים הַסֵּתֶתֶרֶר
בְּמִסְדְּרוֹנוֹת בֵּית הַמְּשַׁגְּעִים,
הֶלְכוּ הָלוֹךְ וּבְזוֹק
מָלֵל מְגֻשֵּׁם,
דָּקוֹר וְהִזְרָק.
וְאֲנִי, אֶהָד, הִלַּכְתִּי בִּינֵיהֶם
מְמַטֵּר בְּמָלֵל הָעֵכָשׁוּ
הַמְּרָשָׁל, הַמְּפָשִׁיל.

הַעֲבִירִית שְׁלִי הִיְתָה יָפָה וּמְסֻרָקָת,
מְלוּלִיָּה אֲצִילִים וְצֻרֹפִי לֵב.
אֶהָד וְעִבְרִיתוֹ מָה לָּם לְהִתְשַׁלֵּב
בְּמִשְׁגָּעִים מְטֻרְנֵי הָרוּחַ
הָאוֹכְלִים תְּזוּזִית כְּמוֹ קוֹרְנֶפֶלֶקֶס.

זֶה מִמֶּשׁ נֶס שֶׁהֶעֱנֵבֵל
דִּנְדֹן, אֲשַׁכְּרָה הַפִּיק
מָלֵל רְצִיוֹנְלִי.

מֵאִז אֲנַחֲנוּ אֶהָד־
יוֹנָה. עִבְרִיתֵנוּ
כֹּה עֲלִיוֹנָה.

*

אֲנִי, אֶהָד בֶּן עֲצֻמוֹ,
מִבְּעִית מְרָאָה בְּעֵינֵיהֶם,
עֵינַיִם שָׁחַר פֶּחֶם
יוֹרְקוֹת לִבָּה שְׁחֹרָה,
אֶהָד שְׁהִיד! מִחֲבֵל!
צוּעַק אֶלְלֵהוּאֶכְפֹּר!
לְפוּצֵץ! לְנִתֵץ! לְהֶרֶג!
אֲנִי רוֹצֶה לְהִסְבִּיר:
עֵינִי אֶגֶם חֵם רוֹגֵעַ,
כֶּסֶף לְבָן מְזֻדָּהָר
כְּמוֹ זָנָב, שׁוֹעֵל כֶּסֶף
בְּשִׁלְג הָזֶר שֶׁל סִיבִיר.
זֶה רַק הַפֶּתוּס הַדוֹהָר
חִתִּיּוֹת כְּשֶׁנוֹגְעִים לִי
בְּעִבְרִית.

*

dios mío,
רק שהמוניטור לא יצפצף
את הקו הארוך

שפורם את שרוך
נשימותיה
של העברית.

*

אני אוהז,
ורד תם פוהז,
באם כל השושנות –

אם עבריה
בת-חלוף.